

לחברי וחברות קהילתנו האהובים

עם ישראל בשעה קשה, קהילתנו באבל גדול.
שלושה מטובי בנינו, **אור ברנדס, עמית בונצל וליאל חיו** נהרגו במהלך השבועות האחרונים בלחימה בעזה על קדוש השם. כולנו אבלים, כולנו דואגים למה צופן בחובו העתיד.
אלה ימים בהם ראוי להרבות בתפילה, באהבת ישראל, ברגישות ודאגה לאחר, שנהיה פשוט טובים יותר כראוי לחברה המקריבה את מיטב בניה למען קיומה.
ועוד מילה, לצד הכאב הפולח את הלב, צריך לזכור כי אלה גם ימים בהם צריך להתפעל מהילדים שלנו שלפעמים חששו שהם קצת מפונקים, דור ה"ז" שלא יוכלו להמשיך את הדרך הארוכה של עם ישראל, והנה גדל כאן דור של גיבורים שנושאים את הלפיד הלאה. גם בזה נתנחם ונתחזק.

שבת שלום
הרב דוד סתיו

אין ספק מוציא מידי ודאי

הנה לאחר שנלקח שמעון בשבי התחיל מסע שכנועים ודין ודברים של אחיו לשבוע את יעקב אבינו לשלוח את אחיהם הקטן בנימין איתם למצרים, יעקב אבינו התקשה להשלים עם הדבר בליבו ואומר לפניהם (**בראשית מג לח**) "ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה". לאחר מכן יהודה משמיע לפני יעקב אבינו שתי טענות חזקות. (**שם מג ח**) "ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה וגם טפנו". רש"י מסביר עפ"י התנחומא "אמר לו יהודה, אבא, בנימין ספק יתפס ספק לא יתפס ואנו כולנו מתים ברעב אם לא נלך, מוטב שתניח את הספק ותתפוס את הודאי" והרי קיימא לן אין ספק מוציא מידי ודאי (**פסחים ט**). כלומר, הנחה ודאית אינה נדחית מפני הנחה מסופקת. בפסוק לאחר מכן ראינו שיעקב אבינו התרצה לשלוח את בנימין רק לאחר שיהודה לוקח על עצמו להיות ערב לשלומם והוא מבטיח לשאת בכל האחריות לשלומם.

מעניין להבין מדוע יעקב אבינו לא מקבל את הטענה הראשונה של יהודה של "אין ספק מוציא מידי ודאי" ועוד ראיתי לאור החיים הק' שעמד על כך בפירושו לסירוב של יעקב אבינו לשלוח את בנימין וזה לש"ק "כי בא הכתוב לתת טעם איך הוא חש על ספקו של בנימין מודאו של שמעון האסור במשמר מצרים בערבון וכשלא יביאו בנימין הנה הוא מחוייב מות" (**שם מג לח**).

אחד מהתירושים שאוה"ח הק' מביא "והוא אומר וקראו אסון ולא אמר אם יקראו אסון וגו' ודקדק לומר בדרך אשר תלכו בה, רמז כי יוסף אחיו הלך בדרך שהם רגילים ללכת בה בתמידות מחברון לשכם, ואף על פי כן טרופ טורף, וכמו כן זה יש לחוש לו לאסון אפילו בדרך אשר אתם הולכים בו בתמידות בלא שום חשש".

אפשר לפרש שלשית האוה"ח הק' החשבון ההלכתי שיעקב אבינו עשה הוא לא ספק מול ודאי אלא "שחזקת אומדנא מוציאה מידי ודאי" ולכן יעקב אבינו לא חשש לטענותיו של יהודה והתרצה רק לאחר הבטחתו ללקיחת אחריות. במה דברים אמורים, אחד הטעמים שנאמרו לגבי "חזקת אומדנא" היא כוחה של סברה ללכת אחרי המנהג ושבע האדם או המציאות ולחזקה שכזו יש עוצמה רבה מאוד עד כדי כך שכותב מרנא החת"ס שהיא שקולה לעדים (**שו"ת חת"ס חו"מ סי' סד**). לדוגמא אחד מהמקרים הקלאסיים של חזקה דאומדנא היא "חזקה אין אדם פורע תוך זמנו". כאשר אדם לווה כסף חזקה שהוא אינו פורע את התשלום עד שחל מועד הפירעון ולכן בעל חוב שטען שהחזיר את ההלוואה לפני זמן מועד הפירעון אינו נאמן על כך ושוב כל זה מצד עוצמת הסברה כלפי מנהג וההתנהלות של בני האדם וביחס למציאות הטבעית ונראה דהוא הדין לנידו"ד.

יה"ר שדברי התורה האלה יהיו לע"נ סרן ליאל חיו הי"ד בן משה ורווית שנהרג על קידוש ה' בקרב בעזה.
בוס תנחומים למשפחת חיו היקרה והאצילה "תנוחמו מן השמיים ולא תוסיפו לדאבה עוד"

שבת שלום ומבורך
יואב אברהם כהן
כולל תורת משה

חידון א' ב' לפרשת מקץ נכתב ע"י דיוה מונסונגו

- א. אשת יוסף.
- ב. תבואה.
- ג. נמצא בשקו של בנימין.
- ד. לקחו ממנו מעט, מנחה ליוסף.
- ה. השלימו: "עלי ----- כלנה:"
- ו. מילה בפרשה הרומזת לסביבון.
- ז. כינוי לשירת הארץ.
- ח. רכב משא.
- ט. עברה מיד פרעה ליד יוסף.
- י. המקום בו עומד פרעה בחלומו.
- כ. רהיט בפרשה.
- ל. נאכל בנפרד.
- מ. בכור יוסף.
- נ. מבין דבר מתוך דבר.
- ס. השלימו: "...אשר ---- נתן בתוכה."
- ע. מי שימצא הגביע בידו יהיה...
- פ. מקום הנחת החנוכיה מופיע בפרשה.
- צ. כך קרא פרעה ליוסף.
- ק. כמויות קטנות .
- ר. תכשיט לצוואר.
- ש. פעם מלאות וטובות ופעם צנומות ושדופות.
- ת. פגיעה בדבר מקודש.

מזל טוב!

למיכל ולדן לוין
להולדת הנכדה
בת לענת ולאעד

לחגית ולטל שלסקי
להולדת הנכדה
בת לאהיטל ולתומר

בעז"ה

תקצו לקפה?!

צרכי חשיפה באולפנות שלמה

הורים ובנות כיתה ו' היקרות,
מוזמנים לערב חשיפה לקראת תשפ"ה
שיתקיים בעז"ה באולפנה, רחוב תירוש 1 שוהם

יום שלישי	ז' בטבת 19.12	בשעה 20:00
-----------	---------------	------------

בתכנית:
התנסות וכיבוד קל
שיח הורה ובת
פאנל צוות-הורים ובמקביל סדנה לבנות

אחכות לך!
צוות האולפנות

הגיליון יוצא בחסות:

צביקה
טכנאי מחשבים
מומחה בעל ניסיון של 20 שנים

בתחום!

פתרון תקלות חומרה ותוכנה
במחשב, פרמוט והתקנה. הקמת
רשתות ביתיות, הגברת טווח וויפי
ב50% לפחות.
ייעוץ חינוך בקניית מחשב חדש.
שירות Door to Door

מנעולן

החלפת צילינדר לכל סוגי
הדלתות+איזון.
פריצת דלתות רכבים וכספות.
שרות מהיר!

צביקה : 054-5933248

קהילת שוהם משתתפת בצערם
של רווית ומשה חיו ומשפחתם עם
נפילתו של בנם
ליאל חיו הי"ד
בקרוב בעזה.

מן השמים
תנוחמו

קהילת שוהם משתתפת בצערם
של יצחק ונועה בונצל ומשפחתם
עם נפילתו של בנם
עמית בונצל הי"ד
בקרוב בעזה.

מן השמים
תנוחמו

קהילת שוהם משתתפת בצערם של
בני אדורם ומשפחתו עם פטירת
אביו ז"ל.

מן השמים
תנוחמו

גשושום

מי שנזקק במהלך השבת **לגוי של שבת** בסביבות מרכז
שוהם, מוזמן לפנות ליוסי מונזון (רח' הזוהר 14, דירה
5). במוצ"ש, נא לזכור להעניק לרוז, המטפלת הזרה של
אימי, תשלום עבור טרחתה (מינימום 30 ש"ח).
לפרטים: 054-778-4823
לעילוי נשמתה של שיר מונזון ע"ה, בת קהילת שוהם

דרושה
רננת בשנר

לסניף בני עקיבא שוהם

תיאור התפקיד:

- ריכוז, הובלה וליווי סניף בני עקיבא בשוהם
- חובה זמינות בימי שלישי ושבת
- משרה זמנית - אופציה לקביעות
- היקף משרה - 50% - 100%

דרישות תפקיד:

- ניסיון בעבודה עם בני נוער
- בוגרת בני עקיבא -יתרון
- בעלת אורח חיים דתי
- נכונות לעבודה בשעות גמישות
- תחילת עבודה מיידית

קורות חיים יש לשלוח למייל
noar5@shoham.muni.il

"אני קם כל בוקר עם חדווה גדולה לצאת לעוד יום של עשייה ובנייה של הארץ"

באברהם קוזניצקי ז"ל אביו של ערן קוזניצקי הווה עובדא. אברהם, בנם של שמואל ואסתר קוזניצקי, אח לשלוש אחיות, צופיה, נינה ואורה, נולד ב 12.9.41 (תאריך בו נולד בנו דרור, נכדו, ונינתו הראשונה), וגר עד ימי בחרותו בתל אביב. אביו שמואל עבד כשמאי וסוכן ביטוח בתחום ההובלה הימית בעוד אמו אסתר התחילה לעבוד כגננת ובהמשך פתחה חנות לממכר מוצרי סדקית.

בבית בו גדל אברהם לא היה שפע רב. מדי יום קנו חצי ככר לחם והקפידו שלא לזרוק אוכל מהצלחת. הכל היה במשורה. ביתם של משפחת קוזניצקי היה ציוני דתי, עם מסורת ואמונה חזקה. הם נהגו להתפלל בשבתות וחגים בבית הכנסת שב"מצודת זאב" בתל אביב. אברהם הקטן ישב כמה שורות מאחורי **מנחם בגין** שנהג גם הוא לפקוד את בית הכנסת שבמצודה.

אברהם אהב מאוד את הים והיה מבלה שם שעות רבות אחרי בית הספר. כילד חזר מבית הספר בוכה לאחר שילדים היכו אותו שוב ושוב. אביו אמר לו שאם בפעם הבאה כשמרביצים לו הוא לא מחזיר, אז הוא "יחטוף ממנו". אברהם שמע בקול אביו, החזיר לילדים שהיכו אותו מנה אחת אפיים ומאז הפך לבריון של הכיתה ולא היכו אותו יותר.

"למדתי כלל בחיים. אל תיתן לאף אחד להכות אותך או להשפיל אותך. כפי שתעריך את עצמך כך אחרים יעריכו אותך"

בתיכון למד אברהם בישיבה המקצועית בכפר אברהם בפתח-תקווה. אברהם היה תלמיד שובב ואולם אהב מאד את מגמת המלאכה שסייעה לו רבות בהמשך חייו המקצועיים.

בחופש שבין השישית לשביעית השתתף במסיבה שבה הכיר את זיוה, בת השומר הצעיר, משכונת פג'ה בפתח תקווה. על הפער האידאולוגי והדתי שבין אברהם לזיוה גישרה האהבה שהלכה והעמיקה לאורך השנים. לאחר שאברהם סיים את לימודי התיכון, התגייס לצה"ל ונשלח על פי צרכי הצבא והמדינה באותה עת – להיות מורה חייל באופקים.

אברהם התאהב בתחום החינוך והפך למורה למלאכה מוערך מאד בקרב תלמידיו באופקים. זמן קצר אחרי השחרור, ב - 1963, אברהם וזיוה, שעדיין הייתה חיילת בשלישות, התחתנו באולם צבאי בת"א עם רב צבאי שערך את טקס החופה.

הזוג הצעיר המשיכו לגור באופקים בדירת חדר וחצי. אברהם המשיך ללמד ועשה חיל רב כמורה למלאכה. בחלוף מספר שנים הגיע מפקח לצפות בשיעור שהעביר אברהם, ואופן העברת השיעור לא מצא חן בעיניו. הוא הורה לאברהם לשנות את שיטת ההוראה שאלמלא כן לא יוכל להמשיך ללמד. אברהם שהאמין בדרך ההוראה שלו, במיוחד לאור הצלחותיו עם תלמידיו, בחר לפרוש ממערכת החינוך ולצאת לדרך חדשה אך חיבתו והערכתו לחינוך המשיכה לפעם בו עד ליומו האחרון.

"אתה חייב לעשות את מה שאתה מאמין שצריך לעשות. אם מונעים זאת ממך אל תהסס לזוז הלאה ולחפש את העשייה האחרת שאתה מאמין בה."

אברהם וזיוה עזבו את אופקים ועברו לגן יבנה. זיוה המשיכה ללמד ואברהם פתח בחצר ביתו מסגריה ובית מלאכה קטן, והחל לבצע עבודות מלאכה קטנות שהלכו וגדלו אט אט. משהתרחבה המשפחה ונולדו ילדיהם רונית, ערן, דרור ורותי, עברה המשפחה להתגורר ברחובות שם התגבשה לה קהילה דתית לאומית תוססת שאברהם כיהן בה שנים רבות כיו"ר בית הכנסת. משגדלה הקהילה והמרתף בו התפללו כבר היה צר מלהכיל, אברהם לקח על עצמו את פרויקט הקמת בית הכנסת המרכזי שבשכונת אפרים.

גם בפוליטיקה ניסה אברהם את כוחו ואף התמודד לראשות העיר רחובות כנציג המפד"ל, אך הפסיד במספר קטן של קולות לראש העיר המכהן.

בשנת 1969 כשזכה במכרז "גדול" להוספת כיתות בבית ספר בקרית גת, נידרש לשם כך להקים את חברת **"מנרב - מפעלי הנדסה ישראלי בערבון-מוגבל"**, שאת משרדיה קבע בעיר אשדוד שרק החלה להתפתח ולשגשג. בתחילת דרכה נחשבה חברת מנרב כחברה אשדודית מקומית, היות ואת מרבית הפרויקטים שלה שכללו מוסדות חינוך מבני ציבור ושכונות מגורים בנתה בעיר זו.

בשנת 1983 יצאה "מנרב" להנפקה והפכה לחברה ציבורית, זאת נוכח הרצון לצאת ולהתרחב לפרויקטים גדולים שיאפשרו לה גם להתמודד על מכרזים לאומיים בהם ראה אברהם מעבר לזכייה, גם ערך ציוני ולאומי ושמח על היותו חלק מבוני הארץ.

כך ניבנו במהלך 52 השנים הרבה מאד פרויקטים ידועים וחשובים כמו מוזאון יד ושם, בית מורשת בגין, מט"שים, נתב"ג 2000, מוזיאון תל-אביב, בית חולים התת ימי בחיפה, הטורבינות ברמת הגולן, גשר מעל הירדן, בתי כלא, מכון להתפלת מי-ים, אלפי דירות ועוד.

גולת הכותרת של השנים האחרונות הייתה ללא ספק היזום, הבניה והתפעול של עיר הבה"דים בדרום. לכל פרויקט היו לאברהם סנטימנטים מיוחדים ואף היה ניקשר לחלקם ממש כמו "אחד מילדיו".

במיוחד היה נרגש בבניית בית כנסת "החורבה" בירושלים שראה בהקמתו זכות מיוחדת במינה שנפלה בחלקו, ולכן גם ביקש באופן אישי ששמו ייחקק על אחת מאבני בית הכנסת. הוא חלם לבנות מחדש גם את בית הכנסת "תפארת ישראל" שברובע היהודי, אך לא הספיק לעשות זאת.

"אני קם כל בוקר עם חדווה גדולה לצאת לעוד יום של עשייה ובנייה של הארץ".

אברהם היה מנהל שמאד אהב והקפיד על הפרטים והיה מעורב בכל פרט הנוגע לתהליכי הבנייה. הוא הקפיד עד לימיו האחרונים על סיור חודשי בכל האתרים במהלכם היו לו הערות והארות מחכימות.

אברהם גם היה מאד שמרן בעסקיו ובחר לצמוח לאט לאט. לכן בחר גם בתקופות הקשות שלא למנף את החברה ולא לגייס חוב.

הוא היה מכנה את עצמו כ"מומחה למומחים", אך יחד עם זאת לאחר ששמע את יועציו עדיין נתן מקום חשוב גם לתחושות הבטן שלו, מה שהביא אותו להיכנס ליזמויות פורצות דרך בתחומים שונים בענף הבניה.

גם כשגדלה החברה הקפיד אברהם מאד לשמור על קשר אישי עם כל אחד מעובדיו. היה לו חשוב להשתתף בכל שמחה ובכל עצב, גם אם הדבר היה כרוך בנסיעות מרוחקות וגם אם היה מדובר במספר אירועים באותו יום. גם כשכבר היה חלש לא ויתר לעצמו והמשיך לפקוד אירועים אלו.

"אם אתה רוצה שהעובדים שלך ירגישו מחויבות למקום בו הם עובדים, עליך כמנהל להכיר אותם, לשמוע אותם ולהיות מעורב איתם בשמחה ובעצב"

אברהם היה עסוק מאד וחרוץ מאד בעבודתו וראה ברכה בעמלו. הוא היה יוצא בבוקר וחוזר בערב ופחות מצא עצמו מעורב בחינוך הילדים בבית, זאת עשתה זיוה בהשקעה ובאהבה גדולה.

עם הצלחתו ועל אף שיכול היה להרשות לעצמו, הקפיד אברהם שלא לנקר עיניים, ולכן גם חנך את ילדיו. ילדיו של אברהם עבדו מגיל צעיר, בין אם בחלוקת עיתונים ובין אם בעבודות כפיים כאלה ואחרות בחברה, ולמדו להרוויח כסף בעבודה קשה. גם בהמשך דחף את ילדיו ללמוד באוניברסיטה תחומים שישתלבו בחברה שבבעלותו עם חלום שהחברה תהיה לדורי דורות.

"אני לא נותן לילדיי דמי כיס. כדי שיעריכו את הכסף הם צריכים לעבוד ולהתאמץ. אם יהיה צורך אני כבר אשלים להם את ההפרש".

לאורך השנים לא זנח אברהם את אהבתו הגדולה לתחום החינוך. הוא מאד הצר על כך שאין מספיק חינוך לערכים בבתי הספר, ועוד יותר מכך כאב על מקומו של לימוד התנ"ך שהפך להיות זניח ושולי.

"הסוד של העם זה החינוך שלו. אם ישלבו את החינוך הערכי במערכת הלימודים אזי תהיה לנו זכות קיום".

בשל כך, מעבר לשיעור התנ"ך רב המשתתפים שהתקיים בביתו למעלה מעשור שנים עם הרב בני לאו במסגרת פרויקט 929, תרם אברהם כספים רבים למוסדות חינוך שונים ואף זכה בתואר ד"ר לשם כבוד מ"מכללת היט" בחולון. קשיחותו של אברהם התפוגגה עם כל מפגש עם נכדיו, יחד איתם זחל על הרצפה, וקשר קשר מיוחד במינו נרקם ביניהם עם השנים, והם ראו בו סבא שאיתו אפשר להתייעץ ולדבר על הכל.

הקשר המיוחד והמפגשים הרבים בביתם של אברהם וזיוה במועדים קבועים בלוח השנה עפ"י "טבלת עולמים" עם כל בני המשפחה, יצרה קשר מיוחד בין הדור השלישי - דתיים וחילונים כאחד. גם עכשיו כשחלקם כבר נשואים עם ילדים הקשר המיוחד נמשך גם לדור הרביעי.

עד קרוב לגיל 80 המשיך אברהם לאחוז בהגה הניווט של קבוצת מנרב, ואולם כשהתרופפה בריאותו וכוחו כבר לא עמד לו יותר, גמלה בו ההחלטה בעצה אחת עם אשתו וילדיו, למכור את השליטה בחברה שהייתה ממש חלק בלתי נפרד מזהותו.

ככל הנראה הפסקת עבודתו בחברה, הביאה לדרדור מהיר במצבו הבריאותי. למרבה הצער זמן קצר לאחר סגירת העסקה, אושפז אברהם, ולאחר מספר ימים בד' טבת תשפ"ב נפטר, שעות ספורות לאחר שנתבשר על הולדת נינתו השלישית אריאל. אברהם ז"ל נקבר ברחובות ליד הוריו בחלקת המשפחה ועל מצבתו נרשם "מבוני הארץ", מילים המסכמות את חייו ופועלו.